

PRESEK

List za mlade matematike, fizike, astronome in računalnikarje

ISSN 0351-6652

Letnik **17** (1989/1990)

Številka 5

Stran 277

Sandi Klavžar:

ENA VESOLJSKA

Ključne besede: naloge, razvedrilo.

Elektronska verzija: <http://www.presek.si/17/1001-Klavzar.pdf>

© 1990 Društvo matematikov, fizikov in astronomov Slovenije

© 2010 DMFA – založništvo

Vse pravice pridržane. Razmnoževanje ali reproduciranje celote ali posameznih delov brez poprejšnjega dovoljenja založnika ni dovoljeno.

ENA VESOLJSKA

Oni dan sem v knjigi "Restavracija ob koncu Vesolja" avtorja Douglas Adamsa prebral naslednji zanimivi "dokaz":

Ve se, da obstaja neskončno svetov, čisto preprosto že zato, ker je neskončno prostora zanje. Seveda pa niso vsi naseljeni. Torej mora biti naseljenih samo končno mnogo svetov. Sleherno končno število, deljeno z neskončnim, pa je tako blizu ničle, da se sploh ne splača govoriti, torej lahko rečemo, da je povprečje prebivalstva vseh planetov v Vesolju enako nič. Odtod sledi, da je nič tudi skupno število prebivalcev v Vesolju in da so pač ljudje, ki jih od časa do časa srečate, samo proizvod izrojene domišljije.

Hecen dokaz, mar ne. Nekoliko spominja na tiste dokaze, ki pokažejo, da velja $1 = 2$. Kaj pa je narobe z gornjim dokazom?

Sandi Klavžar